

Kazatel: Josef Hurta

Čtení: Ž 91

Text: L 4, 9 - 12 *Pak ho ďábel přivedl do Jeruzaléma, postavil ho na vrcholek chrámu a řekl mu: "Jsi-li Syn Boží, vrhni se odtud dolů; vždyť je psáno 'andělům svým dá o tobě příkaz, aby tě ochránili' a 'na ruce tě vezmou, abys nenarazil nohou svou na kámen'." Ježíš mu odpověděl: "Je psáno: nebudeš pokoušet Hospodina, Boha svého." Když ďábel skončil všechna svá pokušení, odešel od něho až do dané chvíle.*

Nikdy by nás nenapadlo, že postní doba může být i pústem od shromáždění. Je to paradox – i tím, že si odpustím společné shromáždění, mohu svým bližním prospět. Schválně říkám shromáždění a ne bohoslužby, protože ty právě teď navzdory všemu slavíme.

Je postní doba a na bohoslužbách se čtou texty, které nějakým způsobem zdůrazňují, že Syn Boží přišel, aby rušil skutky ďáblovy. My jsme před třemi týdny na první postní neděli četli o Ježíšově křtu. Ve skutečnosti perikopa na začátek postu je text, který po události křtu následuje, a sice Ježíšovo pokušení na poušti. Budeme se mu tedy věnovat dnes. Navazuje na slova „Toto je můj milovaný Syn, toho jsem si vyvolil“, která zazněla nad Ježíšem bezprostředně po jeho křtu.

Co to znamená, že Ježíš je Syn Boží? Ježíš nad tím bude čtyřicet dní přemýšlet na poušti. Napadá ho všelicos, dokonce zcela ďábelské myšlenky. Lukáš to popisuje takto: „Plný Ducha svatého vrátil se Ježíš od Jordánu; Duch ho vodil po poušti čtyřicet dní a ďábel ho pokoušel.“ Ježíš je tedy už čtyřicet dní v karanténě, kolem něho je pusto a prázdno, s nikým se nestýká a ani si nemá kde nakoupit jídlo. To samo o sobě je dost skličující. A teď ho ještě napadne ďábelské pokušení:

„Přece nad tebou zaznělo, že jsi Syn Boží. Jsi-li Syn Boží, řekni tomuto kamení, ať je z něho chléb. Syn Boží přece nemusí tak striktně dodržovat ani karanténu, ani půst, ani trpět hladem, protože jako Božímu Synu mu Bůh přece nadrůže, Boží dítě si může tu nepohodu usnadnit nějakým tím zázrakem!“ A ďábel našeptává: „Řekni tomuto kamení, ať je z něho natotata čerstvě upečený chléb. Řekni si – já jsem přece Boží posel, vlastně přímo Boží Syn! Stačí dvě tři modlitbičky, a i na poušti můžeš mít kolik chceš many.“

Ďábelskému pokušení je nejlépe bránit se Písmem svatým. Toho se určitě bude ďábel bát jako čert kříže. A Ježíš také ihned cituje ze Starého zákona: „Je psáno: Člověk nebude živ jenom chlebem, ale každým slovem Božím.“ Víte, kde je to napsáno? Ne? Je to z knihy Deuteronomium z 8. kap. 3. verš. Ježíš je fakt dobrý, že si to pamatuje. Nasadil na ďábla těžký kalibr. Boží slovo. Jenže ďábel není leckdo. On zná bibli troufne si říci možná stejně jako Ježíš. A říká: Tak ty jdeš na mě s Božím slovem! Dobře, jak chceš. Když tak dáš na Boží slovo, dobrá, tak se šermujme veršičky z bible. Takže: V bibli se píše v Ž 91 – mimochodem měli jsme to jako první čtení, jestli si vzpomínáte – že „Hospodin svým andělům dá příkaz a na ruce tě vezmou, abys nenarazil nohou na kámen!“ Tam toho je teda ještě mnohem víc – je tam psáno např.: „Nelekej se moru, jenž se plíží temnotami, náказы, jež šíří zhoubu za poledne. Byť jich po tvém boku padlo tisíc, byť i deset tisíc tobě po pravici, tebe nestihne nic takového. Na vlastní oči to spatříš, uzříš odplatu, jež stihne svévolníky. Máš-li útočiště v Hospodinu, u Nejvyššího svůj domov, nestane se ti nic zlého, pohroma se k tvému stanu nepřiblíží.“ To je v bibli! A jsi-li Boží dítě, musíš tomu věřit! Pojď, vyzkoušíme to. Věřícího já poznám po pár

sloveh. Neboj se, nepůjdeme do kostela, když je ta karanténa. Jenom na střechu. A vyzkoušíme, jestli má bible skutečně pravdu. Skočíš dolů a podle bible se ti nemůže nic stát. Nebo třeba budeš šlapat po jedovaté zmiji jako apoštol Pavel na ostrově Malta a nic se ti nestane. Setřeseš ji do ohně. Znáte ten příběh, jak apoštol Pavel ztroskotal ve Středozemním moři, a přitom zachránil spoluvězně, když je vojáci chtěli pozabít, aby zabránili nelegální migraci do Evropy. Přečtěte si to v bibli. Ale zpátky na poušť – satan říká: „Podle bible tě nic jedovatého neotráví, nemusíš se lekat ani nákazy, jež šíří zhoubu za poledne, protože tebe nestihne nic takového. Žádná pohroma se k tvému stanu nepřiblíží. On svým andělům vydal o tobě příkaz, aby tě chránili na všech tvých cestách. Takže, můžeš dělat cokoli co tě napadne, můžeš se třeba stavět na hlavu, ale podle Bible – absolutně nic se ti nemůže stát. Klidně skoč z věže kostela a andělé tě snesou na rukou dolů jako na obláčku. Ty jsi přece věřící a máš křesťanskou imunitu!“

Bratři a sestry, co to je? Je to Boží slovo nebo ďábelské pokušení? Co na ty satanovy biblické citáty řekne Ježíš? On říká: „Je také psáno: Nebudeš pokoušet Hospodina, Boha svého!“ Kde je to psáno? Zase v Deuteronomiu. Tam Mojžíš připomíná Božímu lidu, jak pokoušeli Hospodina na poušti pochybováním: „Tak je mezi námi Hospodin, nebo není?“ Prostě nevěřili, že Bůh je s nimi i tenkrát, když mají žízeň a hlad, když jsou na poušti, když jsou nakažení, nemocní a když trpí.

Když ďábel neuspěl u Ježíše ani s druhým pokušením, a zřejmě mu už došla zásoba biblických citátů, postaví nakonec Ježíše před osobní volbu: Komu je tedy lépe se klanět? Dávlovi, který ti dá všechna království světa i jejich slávu? Nebo Hospodinu, který tě nedokáže ochránit ani tak, abys neurazil o kámen nohy své, ani tě nevysvobodí před nakažením a morovou ránou, přestože se to píše v bibli, a který ti jako svému vyvolenci nedovolí přechytračit druhé a předzásobit se rouškami a chlebem na úkor ostatních, kterým zbydou jen prázdné regály, maximálně tak se starými chleby tvrdými jak kámen? „Tak už se mi pokloň,“ žadoní na kolenou ďábel. A Ježíš? Stojí nad zoufalým ďáblem vzpřímeně a říká: „Jdi z cesty, satane; neboť je psáno: Hospodinu, Bohu svému, se budeš klanět a jeho jediného uctívat.“ Už nás nepřekvapí, že je to citát z Deuteronomia. Ale všimněte si jednoho: Je psáno – Hospodinu se budeš klanět – ale ne proto, že ti dá všechna království země. Že ti dá moc a slávu. Tak proč tedy? Když na odpověď přijdete sami, v té chvíli vás ďábel opustí. Amen.

Modlitba: *Pane Ježíši Kriste, když vidím stopy po hřebech na tvých rukou a ránu v tvém boku, opouští mě všechny pochybnosti, padám na kolena před tebou a vyznávám: „Můj Pán a můj Bůh!“ Amen.*

Přímlovná modlitba: *Pane Ježíši Kriste, prosíme, smiluj se nad tímto světem! Smiluj se nad Evropou, Asií, Afrikou, Amerikou i Austrálií. Nikdy jsme na celý svět nemysleli tak globálně, jako dnes. Protože teď už jasně vidíme, že celý svět je jeden Adam, všichni jsme téže krev a trpí-li jeden úd, trpí spolu s ním všichni. A tak prosíme za své bližní na celém světě. Prosíme za ty, kteří jsou nakaženi koronavirem, i za ty, kteří ještě nakaženi nejsou. Zabraň šíření této nemoci. Uzdrav ty, kteří už nemocní jsou. Prosíme za lidi nejvíce ohrožené. Za seniory, za lidi s oslabenou imunitou, za pracující mezi nemocnými, za zdravotní sestry, doktory a za všechny ochranné složky státu. Dej jim sílu a dopřej jim i odpočinek. Modlíme se za své nejbližší, za to, abys je chránil. Děkujeme ti, že jsi v tom všem s námi. Amen.*